

॥ ७ ॥ ८ ॥ वेण्वादयः फलिता एव नश्यंतिकर्कटीचपरिणतगर्भानश्वतीतिलोकप्रसिद्धं ॥ ९ ॥ विभीषणेन भयप्रदर्शनेन ॥ १० ॥ वयमिति सप्तदश अष्टौ कर्माणि न वशक्त्यादयश्च नित्यं संतियेषु तानि सप्त दशानि नित्ययोगे मत्वर्थीयो र्शा आद्यचू तत्र कृषिर्वणिक् पथो दुर्गं सेतुः कुंजरबंधनं खन्याकरकरादानं शून्यानां च निवेशनं अष्टौ संधानकर्माणि नियुक्तानि मनीषिभिरितिकर्माष्टकं कोशवृद्धिकरं तथा प्रभुशक्तिर्मंत्रशक्तिरुत्साहशक्तिः प्रभुसिद्धिर्मंत्रसिद्धिरुत्साहसिद्धिः प्रभुदयोर्मंत्रोदयउत्साहोदयः प्रभुत्वादीनां स्वरूपतः सामर्थ्यतः फलतश्च येषु नित्ययोग इत्यर्थः अनवमेषु अनीचेषु षड्भ्योगुणेभ्यः ल्यब्लोपेपंचमी षड्गुणान् प्राप्य पांडवेभ्योभ्यधिकाः ते च शौर्यतेजो धृतिदाक्षिण्यदानैश्चर्याणि भगवताप्युक्ताः शौर्यतेज इति यत्र युद्धे चाप्यपलायनं शौर्ये एवांतर्भूतमिति षडेव क्षत्रियकर्माणि तस्य गुणत्वेनोच्यंते संधिविषयहया

महाबलं घोरतरं प्रवृद्धं जातं हरिं पर्वतकंदरेषु ॥ प्रसुप्तमुग्रं प्रपदेन हंसियः क्रुद्धमायोत्स्यसि जिष्णुमुग्रं ॥ ७ ॥ कृष्णो रगौती क्षणमुखौ द्विजिह्वौ मत्तः पदाक्राम सिपुच्छदेशे ॥ यः पांडवाभ्यां पुरुषोत्तमाभ्यां जघन्यजाभ्यां प्रयुयुत्ससेत्वं ॥ ८ ॥ यथा च वेणुः कदली नलो वा फलं त्यक्त्वा वायनभूतयेत्मनः ॥ तथैव मातैः परिरक्ष्यमाणामादास्य सेकं कर्कटकीव गर्भं ॥ ९ ॥ जयद्रथ उवाच जानामि कृष्णे विदितं ममैतद्यथा विधास्ते नरदेवपुत्राः ॥ न त्वेव मे तेन विभीषणेन शक्या वयं त्रासयितुं त्वयाद्य ॥ १० ॥ वयं पुनः सप्तदशेषु कृष्णकुलेषु सर्वेऽनवमेषु जाताः ॥ षड्भ्योगुणेभ्योभ्यधिका विहीनान् मन्यामहे द्रौपदि पांडुपुत्रान् ॥ ११ ॥ साक्षिप्र मातिष्ठ गजं रथं वानवाक्यमात्रेण वयं हि शक्याः ॥ आशंसवात्वं रूपणं वदंती सौवीरराजस्य पुनः प्रसादं ॥ १२ ॥ द्रौपद्युवाच महाबला किं त्विह दुर्बलेव सौवीरराजस्य मताहमस्मि ॥ नाहं प्रमाथादिह संप्रतीता सौवीरराजं रूपणं वदेयं ॥ १३ ॥ यस्या हि कृष्णौ पदवीं चरेतां समास्थिता वेकरथे समेतौ ॥ इंद्रोपितां नापहरेत्कथंचिन्मनुष्यमात्रः रूपणः कुतो न्यः ॥ १४ ॥ यथाकिरीटी परवीरघाती निघ्न नृथस्थो द्विषतां मनांसि ॥ मदंतरे त्वत्त्वजिनीं प्रवेष्टा कक्षंदहन्नग्निरिवो ण्गेषु ॥ १५ ॥ जनार्दनः सांधकवृष्णिवीरो महेष्वासाः केकयाश्चापि सर्वे ॥ एते हि सर्वे मम राजपुत्राः प्रहृष्टरूपाः पदवीं चरेयुः ॥ १६ ॥ मौर्वीं विस्तृष्टाः स्तनयितु घोषागांढीवमुक्तास्त्वतिवेगवन्तः ॥ हस्तं समाहृत्य धनं जयस्य भीमाः शब्दं घोरतरं नदन्ति ॥ १७ ॥

नासनद्वैधीभावाश्च याख्यास्तु गुणानीति शास्त्रोक्तानेह गृह्यंते तेषां सर्वेषामुत्कर्षा नाधायकत्वात् हीनबल एव संधिद्वैधादीनि इच्छति न प्रबल इति ॥ ११ ॥ शक्याः निवारितुमिति शेषः पुनरिति पांडवपराजयानंतरं वा इदानीमेव वात्वं मत्प्रसादं आशंस प्रार्थय ॥ १२ ॥ प्रमाथात् निघहात् प्रतीता सादरा प्रख्याता वा सभायां वस्त्राशिप्रदानेन भगवदनुग्रहीतत्वात् प्रतीतः सादरे ज्ञाते हृष्ट इति मेदिनी ॥ १३ ॥ कृष्णौ वासुदेवार्जु नौ पदवीं चरेतां अन्वेषणं कुरुत एवेत्यर्थः ॥ १४ ॥ मदंतरे मन्निमित्तं प्रवेष्टा प्रकर्षेण वेष्टयिष्यति उष्णेषु निदाघेषु ॥ १५ ॥ १६ ॥ गांढीवमुक्ता इति सूचनात् शरा इति विशेष्यानिर्देशो न दोषाय ॥ १७ ॥